

Nr 590

Av herrar **Nordgren** och **Darlin**, om förenkling och samordning av arbetsgivare åliggande uppgifts- och uppbördsskyldigheter, m. m.

(Lika lydande med motion nr 510 i Första kammaren)

Arbetsgivares uppgifts- och uppbördsskyldighet har varit föremål för riksdagens behandling med anledning av motionerna I: 82 och II: 84 år 1960 samt I: 537 och II: 636 år 1961. I dessa motioner har utförligt redovisats vad som åligger arbetsgivare. Sålunda framhålls att en enskild företagare har att varje månad och inalles 18 gånger under året till staten inleverera källskatt och/eller allmän varuskatt och arbetsgivaravgift. Vidare kan ett normalföretag ha att inlämna uppgifter till sju olika myndigheter varje år. Dessutom kan förekomma skyldighet att verkställa införsel i lön. Inom vissa branscher tillkommer skyldighet att leverera speciell tillverknings- och försäljningsskatt.

Det arbete som härigenom åvilar företagarna är mycket tidsödande och kostnadskrävande. Det kan också ifrågasättas om den uppgifts- och uppbördsverksamhet som i detta sammanhang ålagts arbetsgivarna är av den art att den skall behöva utföras utan någon ersättning av det allmänna, som direkt tar arbetsgivarnas tjänster i anspråk. Principen om ersättning har nu också erkänts genom riksdagens beslut att ersättning skall utgå för uppbörd av den allmänna varuskatten.

Det synes oss också böra framhållas, att en väsentlig förenkling och rationalisering av uppgiftslämnandet borde kunna ske utan att effektiviteten och kontrollen eftersättes. Enligt vår mening bör det vara en angelägen uppgift för statens organisationsnämnd att studera hithörande problem och framlägga förslag till förenklat förfarande.

I sitt utlåtande nr 15 år 1960 framhöll emellertid allmänna beredningsutskottet att ett betydande arbete alltjämt skulle komma att åvila företagarna, vilka åtgärder som än skulle kunna vidtagas i förenklingssyfte. Detta merarbete medför givetvis också kostnader eller inkräkter avsevärt på företagarnas fritid. Även om företagarna i vissa fall kan tänkas uttaga dessa kostnader av konsumenterna, torde dock detta icke alltid vara möjligt. I de fall då så kan ske kommer det genom prisstegring att drabba olika grupper i samhället på ett ojämnt och oberäkneligt sätt. Utskottet ansåg det därför vara att föredraga, om företagarna finge ersättning av statsmedel för sitt bestyr med uppbörd och uppgiftslämnande, varigenom kost-

naderna på ett jämnare och rättvisare sätt bleve fördelade på medborgarna.

Enligt vår mening talar starka skäl för att en utredning tillsättes i syfte att få till stånd en förenkling av det uppbörds- och uppgiftslämnande, som åvilar arbetsgivare och företagare, samt normer för ersättning till dessa för det arbete och de kostnader som är en följd av nuvarande ordning. Speciellt för de mindre företagen, där företagsledaren i allmänhet själv deltar i det dagliga arbetet i produktionen eller affären, är detta merarbete utöver den produktiva insatsen särskilt betungande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa dels om en utredning rörande en förenkling eller sammanslagning av vissa ovannämnda åligganden, dels att samma utredning finge i uppdrag att undersöka huruvida icke anledning finnes att ersätta företagarna för det omfattande arbete de i detta avseende utför för statens räkning.

Stockholm den 26 januari 1962

Hans Nordgren

Gösta Darlén
